

**Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.**

Ausgegeben am 25. April 1942.

60. Stück.

Preis: K 1'60.

**Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.**

Vydána dne 25. dubna 1942.

Cena: K 1'60.

Částka 60.

Inhalt: (142 und 143.) 142. Verordnung, womit Pilsen zur Stadt mit eigenem Statut erklärt wird. — 143. Verordnung zur Anpassung des Protektoratsstrafrechtes an das Reichsrecht.

Obsah: (142. a 143.) 142. Nařízení, jímž se prohlašuje Plzeň za město se zvláštním statutem. — 143. Nařízení, jímž se protektorátní trestní právo přizpůsobuje právu říšskému.

142.

**Regierungsverordnung
vom 30. März 1942,**

womit Pilsen zur Stadt mit eigenem Statut erklärt wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (V. Bl. RProt. S. 42):

§ 1.

Die Stadt Pilsen und die Gemeinden Aujest, Bolewetz, Bošchkau, Bukowetz, Hradischt, Kotterau und Tschernitz sowie die Gebietsreste der Gemeinde Littitz (im weiteren nur „die nunmehr vereinigten Gemeinden“) werden zu einer Gemeinde mit dem amtlichen Namen Pilsen vereinigt.

§ 2.

(1) Die Gemeinde Pilsen übt als der Landesbehörde unmittelbar nachgeordnete Stadt mit eigenem Statut in ihrem Gebiet neben dem Wirkungskreis einer Gemeinde auch den einer Bezirksbehörde aus.

Vládní nařízení

ze dne 30. března 1942,

jímž se prohlašuje Plzeň za město se zvláštním statutem.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

§ 1.

Město Plzeň a obce Bolevec, Božkov, Bukovec, Černice, Hradiště, Koterov a Újezd, jakož i územní zbytky obce Litic (v dalším jen „slučované obce“) se slučují v jednu obec s úředním názvem Plzeň.

§ 2.

(1) Obec Plzeň vykonává ve svém obvodu vedle působnosti obce též působnost okresního úřadu jako město se zvláštním statutem, podřízené přímo zemskému úřadu.

(2) Als eigenes Statut der Stadt Pilsen gelten die Vorschriften der böhmischen Gemeindeordnung mit den sich aus der vorliegenden Verordnung ergebenden Abweichungen.

§ 3.

(1) Die Befugnisse einer Bezirksbehörde übt die Stadt Pilsen im übertragenen Wirkungsbereich aus.

(2) Zur Besorgung der zum Wirkungsbereich der Bezirksbehörde gehörenden Arbeiten können nur solche Beamte des Konzepts- und Fachdienstes bestimmt werden, die die in den für die Protektoratsbeamten gleicher oder gleichwertiger Kategorie geltenden Vorschriften festgesetzte Befähigung besitzen.

§ 4.

(1) Die bisherigen Ortsvorschriften bleiben in den nunmehr vereinigten Gemeinden bis auf weiteres in Geltung.

(2) Die in der Stadt Pilsen geltenden Bauvorschriften werden auf ihre neuen Gebiete erstreckt. Das Verfahren in solchen Bau-sachen, über die am Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung bereits in erster Instanz entschieden ist, wird nach den bisherigen Vorschriften weitergeführt.

§ 5.

(1) Das gesamte Vermögen, die Anstalten, Fonds und Unternehmungen der nunmehr vereinigten Gemeinden sowie deren sämtliche Rechte und Verbindlichkeiten gehen mit dem Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung auf die Stadt Pilsen über.

(2) Die Bediensteten der nunmehr vereinigten Gemeinden werden Bedienstete der Stadt Pilsen mit allen Rechten und Pflichten, die sie gegenüber der Gemeinde hatten, in deren Diensten sie bisher standen.

§ 6.

Die für die nunmehr vereinigten Gemeinden bereits festgesetzten Gemeindegeldzuschläge, -abgaben und -gebühren bleiben bis zum Ende des laufenden Voranschlagsjahres für die betreffenden Gebiete in Geltung.

(2) Jako zvláštní statut města Plzně platí předpisy českého obecního zřízení s odchylkami, vyplývajícími z tohoto nařízení.

§ 3.

(1) Působnost okresního úřadu vykonává město Plzeň v přenesené působnosti.

(2) K obstarávání prací náležejících do působnosti okresního úřadu mohou být určeni pouze takoví úředníci služby konceptní a odborné, kteří mají způsobilost stanovenou v předpisech platných pro úředníky protektorátní stejné nebo rovnocenné kategorie.

§ 4.

(1) Dosavadní místní předpisy zůstávají ve slučovaných obcích až na další v platnosti.

(2) Stavební předpisy platné v městě Plzni se rozšiřují na jeho nové územní části. Řízení ve stavebních věcech, o kterých v den počátku účinnosti tohoto nařízení bylo již rozhodnuto v první stolici, se provede podle dosavadních předpisů.

§ 5.

(1) Veškerý majetek, ústavy, fondy a podniky slučovaných obcí, jakož i veškerá jejich práva a závazky přecházejí dnem počátku účinnosti tohoto nařízení na město Plzeň.

(2) Zaměstnanci slučovaných obcí se stávají zaměstnanci města Plzně se všemi právy a povinnostmi, které měli vůči obci, v jejíž službách dosud byli.

§ 6.

Obecní přírážky, dávky a poplatky, stanovené již pro slučované obce, zůstávají v platnosti pro dotčená území až do konce běžného rozpočtového roku.

§ 7.

(1) Der Sprengel der Polizeidirektion in Pilsen wird auf das ganze im § 1 festgesetzte Gebiet ausgedehnt.

(2) Der Minister des Innern setzt durch eine in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen zu verlautbarende Kundmachung den Zeitpunkt fest, mit dem in den einzelnen bisher nicht in den Polizeisprengel einbezogenen Teilen der Stadt Pilsen die Wirksamkeit der Polizeidirektion zu beginnen hat.

(3) Der Minister des Innern kann den Sprengel der Polizeidirektion in Pilsen auch auf Nachbargemeinden ausdehnen.

§ 8.

Das Ministerium des Innern wird im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die vermögensrechtliche Auseinandersetzung zwischen der Stadt Pilsen und dem betroffenen Bezirke, und zwar unter Berücksichtigung der Umlagengrundlage durchführen.

§ 9.

Diese Verordnung tritt mit dem 1. Mai 1942 in Kraft; sie wird vom Minister des Innern im Einvernehmen mit dem Finanzminister durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. Hácha m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:

Dr. Krejčí m. p.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

Der Finanzminister:

Dr. Kalfus m. p.

§ 7.

(1) Obvod policejního ředitelství v Plzni se rozšiřuje na celý obvod, stanovený v § 1.

(2) Ministr vnitra stanoví vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení, kdy v jednotlivých částech města Plzně, nepojatých dosud do policejního obvodu, bude zahájena působnost policejního ředitelství.

(3) Ministr vnitra může rozšířit obvod policejního ředitelství v Plzni i na sousední obce.

§ 8.

Ministerstvo vnitra provede v dohodě s ministerstvem financí majetkové vypořádání mezi městem Plzní a dotčeným okresem, a to se zřetelem na přírážkovou základnu.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1942; provede je ministr vnitra v dohodě s ministrem financí.

Státní president:

Dr. Hácha v. r.

Předseda vlády:

Dr. Krejčí v. r.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

Ministr financí:

Dr. Kalfus v. r.

143.

Regierungsverordnung

vom 16. April 1942

zur Anpassung des Protektoratsstrafrechtes
an das Reichsrecht.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (V. Bl. RProt. S. 42):

Art. I.

Strafmilderungs- und Strafumwandlungsrecht.

(1) Bei der Bemessung der Strafe wegen einer nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung begangenen Tat darf das Gericht,

a) wenn die Tat mit Todesstrafe bedroht ist, von der Bestimmung des § 1 des Gesetzes vom 3. Mai 1934, Slg. Nr. 91, betreffend die Verhängung der Todesstrafe und die lebenslangen Strafen, und wenn die Tat mit lebenslänglicher Freiheitsstrafe bedroht ist, von der Bestimmung des § 338, Abs. 2, der Strafprozeßordnung keinen Gebrauch machen,

b) wenn die Tat mit zeitiger Freiheitsstrafe oder Geldstrafe bedroht ist, von den Bestimmungen der §§ 54, 55, 260 bis 262 und 266 des Strafgesetzes und des § 338, Abs. 2 und 3, der Strafprozeßordnung nur unter der weiteren Bedingung Gebrauch machen, daß der Beschuldigte gerichtlich nicht vorbestraft ist. Dabei ist auch ein bedingt Verurteilter, der die Tat oder wenigstens eine der Taten, wegen deren die Strafe verhängt wird, vor Ablauf der Bewährungsfrist begangen hat, als gerichtlich vorbestraft anzusehen, solange das Gericht nicht rechtskräftig erkennt, daß er sich bewährt hat.

(2) Außerdem darf das Gericht, falls es von den im Absatz 1, Buchst. b), angeführten Bestimmungen über das Strafmilderungs- und Strafumwandlungsrecht zulässigerweise Gebrauch macht, die Strafe nicht unter die Hälfte des Mindestmaßes des gesetzlichen Strafsatzes herabsetzen.

Vládní nařízení

ze dne 16. dubna 1942,

jímž se protektorátní trestní právo přizpůsobuje právu říšskému.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

čl. I.

Právo zmírniti a přeměnití trest.

(1) Při vyměřování trestu pro čin spáchaný po nabytí účinnosti tohoto nařízení

a) nesmí soud, je-li čin ohrožen trestem smrti, užiti ustanovení § 1 zákona ze dne 3. května 1934, č. 91 Sb.; o ukládání trestu smrti a o doživotních trestech a, je-li čin ohrožen doživotním trestem na svobodě, ustanovení § 338, odst. 2 trestního řádu,

b) smí soud, je-li čin ohrožen dočasným trestem na svobodě nebo trestem peněžitým, užiti ustanovení §§ 54, 55, 260 až 262, 266 trestního zákona a § 338, odst. 2 a 3 trestního řádu jen za té další podmínky, že obviněný nebyl došud soudně trestán. Při tom se pokládá za soudně trestaného i podmíněně odsouzený, který spáchal čin nebo alespoň některý z činů, pro něž se ukládá trest, před uplynutím zkušební doby, dokud soud pravoplatně nevyssloví, že se osvědčil.

(2) Kromě toho nesmí soud, užije-li přípustně ustanovení o právu zmírniti a přeměnití trest uvedených v odstavci 1, písm. b), snížit trest pod polovinu nejnižší výměry zákonné trestní sazby.

(3) Die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 gelten auch dann, wenn die Strafe wegen mehrerer Taten, von denen wenigstens eine nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung begangen wurde, oder wegen einer Tätigkeit verhängt wird, die auch nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung fortgesetzt wurde oder angedauert hat.

Art. II.

Bedingte Verurteilung und bedingte Begnadigung.

§ 1.

(1) Bei der Verurteilung wegen einer nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung im Alter von über achtzehn Jahren begangenen Tat darf der bedingte Aufschub des Strafvollzuges auf Grund des Gesetzes vom 17. Oktober 1919, Slg. Nr. 562, über die bedingte Verurteilung und die bedingte Entlassung nicht bewilligt werden.

(2) Dasselbe gilt, wenn die Strafe wegen mehrerer Taten, von denen wenigstens eine nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung im Alter von über achtzehn Jahren begangen wurde, oder wegen einer Tätigkeit verhängt wird, die auch nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung im Alter von über achtzehn Jahren fortgesetzt wurde oder angedauert hat, oder wenn das Strafverfahren wegen einer nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung von einem Jugendlichen begangenen Tat erst nach dessen achtzehnten Lebensjahr eingeleitet wird.

§ 2.

(1) Gesuche um bedingte Strafnachsicht im Gnadenwege sind nach den Bestimmungen des § 411 der Strafprozeßordnung zu behandeln.

(2) Hält es aber das Gericht der ersten Instanz mit Rücksicht auf die besonders rücksichtswürdigen Umstände einmütig für angezeigt, daß die bedingte Strafnachsicht im Gnadenwege in Erwägung gezogen werde, obwohl darum nicht angesucht worden ist, und stimmt der Prokurator dieser Ansicht zu, so hat das Gericht nach Rechtskraft des Urteils vor Einleitung des Strafvollzuges darüber ein Gutachten an das übergeordnete Obergericht zu erstatten. Zu diesem Vorgang kann jeder Richter, der an der Urteilsfällung in erster Instanz teilgenommen hat, sowie auch der Prokurator Anlaß geben.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i tehdy, ukládá-li se trest za několik činů, z nichž alespoň jeden byl spáchán po nabytí účinnosti tohoto nařízení, nebo za činnost, v které bylo pokračováno nebo jež trvala i po nabytí účinnosti tohoto nařízení.

Čl. II.

Podmíněné odsouzení a podmíněné udělení milosti.

§ 1.

(1) Při odsouzení pro čin spáchaný po nabytí účinnosti tohoto nařízení ve věku více než osmnácti let nesmí být povoleno podmíněný odklad výkonu trestu podle zákona ze dne 17. října 1919, č. 562 Sb., o podmíněném odsouzení a podmíněném propuštění z trestu.

(2) Totéž platí, ukládá-li se trest za několik činů, z nichž alespoň jeden byl spáchán po nabytí účinnosti tohoto nařízení ve věku více než osmnácti let, nebo pro činnost, v níž bylo pokračováno nebo která trvala i po nabytí účinnosti tohoto nařízení ve věku více než osmnácti let, anebo jestliže se trestní řízení pro čin, jehož se mladistvý dopustil po nabytí účinnosti tohoto nařízení, zavede teprve po osmnáctém roce jeho věku.

§ 2.

(1) Žádosti o podmíněné prominutí trestu milostí se projednávají podle ustanovení § 411 trestního řádu.

(2) Má-li však soud první stolice, hledě k okolnostem zvláštního zřetele hodným, jednomyslně za vhodné, aby bylo uvažováno, nemá-li být trest milostí podmíněně prominut, třeba o to nebylo žádáno, a souhlasí-li prokurátor s tímto názorem, má soud po právní moci rozsudku před zavedením výkonu trestu podati o tom dobré zdání nadřízenému vrchnímu soudu. K tomuto postupu může dáti podnět každý soudce, který se účastnil vydání rozsudku v první stolici, jakož i prokurátor.

(3) Das Obergericht hat nach Anhörung des Oberprokurators darüber Beschluß zu fassen, ob das Gutachten zurückgestellt oder befürwortend an den Justizminister weitergeleitet werden soll. Hat das Oberste Gericht in der Sache selbst entschieden (§ 288, Abs. 2, Z. 3, und § 350, Abs. 1, Str. P. O.), so hat das Obergericht das befürwortende Gutachten vorerst an das Oberste Gericht weiterzuleiten, das nach Anhörung des Generalprokurators gleichfalls Beschluß zu fassen und in derselben Weise weiter zu verfahren hat.

Art. III.

Bedingte Entlassung aus der Strafe.

(1) Entscheidungen, die nach den Vorschriften der §§ 10 bis 16 des Ges. Sig. Nr. 562/1919 bisher von den Kommissionen für die bedingte Entlassung aus der Strafe zu treffen waren, werden nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung vom Oberprokurator getroffen, in dessen Sprengel die Strafe vollzogen wird. Gegen diese Entscheidungen des Oberprokurators ist kein Rechtsmittel zulässig.

(2) Die Bestimmungen des Absatzes 1 sind auch auf die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung verhängten Strafen anzuwenden. Für die Anfechtung von Beschlüssen der Kommissionen für die bedingte Entlassung aus der Strafe, die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung ergangen sind, und für die Entscheidung über Beschwerden gegen solche Beschlüsse gelten die bisherigen Vorschriften.

Art. IV.

Ergänzung der Strafprozeßordnung.

Die Strafprozeßordnung vom 23. Mai 1873, R. G. Bl. Nr. 119, wird ergänzt, wie folgt:

1. Nach dem § 34 a werden die §§ 34 b bis 34 d folgenden Wortlautes eingeschaltet:

„§ 34 b.

Von der Verfolgung einer Tat durch öffentliche Anklage kann abgesehen werden, wenn die Strafe oder Sicherungsmaßregel (§ 34 a, Abs. 2), zu der die Verfolgung führen kann, neben einer Strafe oder Sicherungsmaßregel, die gegen den Beschuldigten wegen einer anderen Tat schon rechtskräftig verhängt worden ist oder die er wegen einer anderen Tat zu erwarten hat, nicht ins Gewicht fällt.

(3) Vrchní soud se po slyšení vrchního prokurátora usnese, zda dobré zdání má býti vráceno, či s doporučením předloženo ministru spravedlnosti. Rozhodl-li nejvyšší soud ve věci samé (§ 288, odst. 2, č. 3 a § 350, odst. 1 tr. ř.), předloží vrchní soud doporučující dobré zdání nejprve nejvyššímu soudu, který se má po slyšení generálního prokurátora rovněž usnésti a postupovati dále stejným způsobem.

Čl. III.

Podmíněné propuštění z trestu.

(1) Rozhodnutí, která podle předpisů §§ 10 až 16 zák. č. 562/1919 Sb. bylo až dosud činiti komisím pro podmíněné propuštění z trestu, bude po nabytí účinnosti tohoto nařízení činiti vrchní prokurátor, v jehož obvodu se trest vykonává. Proti těmto rozhodnutím vrchního prokurátora není opravný prostředek přípustný.

(2) Ustanovení odstavce 1 se užije také na tresty uložené před nabytím účinnosti tohoto nařízení. O tom, jak se napadají usnesení komisí pro podmíněné propuštění z trestu, vydaná před nabytím účinnosti tohoto nařízení, a o tom, jak se rozhoduje o stížnostech proti takovým usnesením, platí dosavadní předpisy.

Čl. IV.

Doplnění trestního řádu.

Trestní řád ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., se doplňuje takto:

1. Za § 34 a se vkládají §§ 34 b až 34 d tohoto znění:

„§ 34 b.

Od stíhání činu veřejnou žalobou může býti upuštěno, jestliže trest nebo zabezpečovací opatření (§ 34 a, odst. 2), k němuž stíhání může vésti, nemají významu vedle trestu nebo zabezpečovacího opatření, jež obviněnému byly pro jiný čin již pravoplatně uloženy nebo které, jak lze očekávati, jej pro jiný čin postihnou.

§ 34 c.

Ist eine Nötigung oder Erpressung durch die Drohung begangen worden, eine Straftat zu offenbaren, so kann von der Verfolgung der Tat, deren Offenbarung angedroht worden ist, durch öffentliche Anklage abgesehen werden, wenn sie nicht zur Sühne und zum Schutze der Volksgemeinschaft unerlässlich ist.

§ 34 d.

Von der Verfolgung einer den Bezirksgerichten zur Aburteilung zugewiesenen Tat durch öffentliche Anklage ist abzusehen, wenn die Schuld des Täters gering ist und die Folgen der Tat unbedeutend sind, es sei denn, daß ein öffentliches Interesse an der Herbeiführung einer gerichtlichen Entscheidung besteht.“

2. Im § 48 wird als letzter Absatz eine Bestimmung folgenden Wortlautes eingeschaltet:

„Das Recht, statt des Staatsanwaltes die öffentliche Anklage zu erheben, steht dem Privatbeteiligten nicht zu, wenn von der Verfolgung auf Grund der Bestimmungen der §§ 34 a bis 34 d abgesehen wurde.“

3. Der zweite Satz des § 255, Abs. 1, hat zu lauten:

„Einen bestimmten Antrag über die Bemessung der Strafe darf nur der öffentliche Ankläger stellen.“

4. Nach § 363 a wird ein § 363 b folgenden Wortlautes eingeschaltet:

„§ 363 b.

Ist von der Verfolgung durch öffentliche Anklage auf Grund der Bestimmungen des § 34 b abgesehen worden und ist die Strafbarkeit der Tat noch nicht durch Verjährung erloschen, so kann das Strafverfahren gegen den Beschuldigten auf Antrag des öffentlichen Anklägers ohne die Bedingungen und Formalitäten der Wiederaufnahme eingeleitet oder fortgesetzt werden, aber nur unter folgenden Bedingungen:

1. wenn im Falle, daß von der Verfolgung mit Rücksicht auf die Strafe oder Sicherungsmaßregel, die gegen den Beschuldigten wegen einer anderen Tat bereits rechtskräftig verhängt wurde, abgesehen worden ist, diese Strafe oder Sicherungsmaßregel in Wegfall gekommen ist;

2. wenn im Falle, daß von der Verfolgung mit Rücksicht auf die Strafe oder Sicherungs-

§ 34 c.

Jestliže útisk nebo vydírání byly spáchány pohrůzkou, že bude vyjeven trestný čin, může býti od stíhání činu, jehož vyjevením bylo hroženo, veřejnou žalobou upuštěno, není-li stíhání nezbytně třeba k odplatě a k ochraně národního společenství.

§ 34 d.

Jde-li o čin přikázaný k souzení okresním soudům, budiž od jeho stíhání veřejnou žalobou upuštěno, jestliže vina pachatelova je nepatrná a následky činu jsou bezvýznamné, ačli není veřejného zájmu, aby bylo vyvoláno soudní rozhodnutí.“

2. Do § 48 se vkládá jako poslední odstavec ustanovení tohoto znění:

„Právo podati místo státního zástupce veřejnou žalobu soukromému účastníku nepřisluší, bylo-li od stíhání upuštěno podle ustanovení §§ 34 a až 34 d.“

3. Druhá věta § 255, odst. 1 bude zníti:

„Určitý návrh, pokud jde o výměru trestu, smí učiniti jen veřejný žalobce.“

4. Za § 363 a se vkládá § 363 b tohoto znění:

„§ 363 b.

Bylo-li od stíhání veřejnou žalobou upuštěno podle ustanovení § 34 b a nepominula-li ještě trestnost činu promlčením, může býti trestní řízení proti obviněnému na návrh veřejného žalobce bez podmínek a formálností obnovy zahájeno nebo v něm pokračováno, avšak jen za těchto podmínek:

1. jestliže v případě, že od stíhání bylo upuštěno se zřetelem k trestu nebo zabezpečovacímu opatření, jež obviněnému byly pro jiný čin již pravoplatně uloženy, z tohoto trestu nebo zabezpečovacího opatření sešlo;

2. jestliže v případě, že od stíhání bylo upuštěno se zřetelem k trestu nebo zabezpečova-

maßregel, die der Beschuldigte wegen einer anderen Tat zu erwarten hat, abgesehen worden ist, seit der Rechtskraft der wegen der anderen Tat ergangenen Entscheidung noch nicht drei Monate verstrichen sind.“

5. Im § 449 wird als letzter Satz eine Bestimmung folgenden Wortlautes eingeschaltet:

„Dieses Recht steht dem Privatbeteiligten nicht zu, wenn von der Verfolgung der Tat auf Grund der Bestimmungen der §§ 34 a bis 34 d abgesehen wurde.“

Art. V.

Schlußbestimmung.

Diese Verordnung tritt mit dem achten Tage nach der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Justizminister durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. Hácha m. p.

Der Vorsitzende der Regierung
und Justizminister:

Dr. Krejčí m. p.

címu opatření, jež obviněného pro jiný čin pravděpodobně postihnou, od právní moci rozhodnutí vydaného o tomto jiném činu ještě neuplynuly tři měsíce.“

5. Do § 449 se vkládá jako poslední věta ustanovení tohoto znění:

„Toto právo soukromému účastníku nepřísluší, bylo-li od stíhání činu upuštěno podle ustanovení §§ 34 a až 34 d.“

Čl. V.

Závěrečné ustanovení.

Toto nařízení nabývá účinnosti osmým dnem po vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti.

Státní president:

Dr. Hácha v. r.

Předseda vlády a ministr
spravedlnosti:

Dr. Krejčí v. r.